

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Szultán-ház, (posta mellett)
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
Györgyjakab Márton
könyvnyomdája
hová
az előfizetési pénzek és
hirdetéseik küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Hirdetési díjak:
3 hasábos petisorsért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.

Nyitási cikkek
soranként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Olvasóinkhoz.

A „Csiki Lapok“ mai számával első évfolyamunkat fejezzük be.

Oly rövid idő, mely multa hivatkozni jogot nem ad, de arra talán elég lehet, hogy t. olvasóink némileg legalább tájékozassák magukat: ha vajjon volt-e összhangzat lapunk programjában tett ígéreteinek és a bemutatott működés között.

Talán nem leszünk szerénytelenek, ha kinyilvánítani merjük, hogy teljes odaadással igyekeztünk azzá lenni, a mire vállalkoztunk.

És ha törekvéseink még sem mutatnának fel kívánt eredményt: t. olvasóink ne csupán nekünk tudják ezt be, de a keretnek is, melybe lapunkat születése percében szorítottuk, mert e keret már szűk volta miatt sem alkalmas, hogy a benne megjelent kép általános érdekű és a mai világ által megkövetelt élénk színezetű legyen.

A kezdet nehézsége is hathat bémítólóg egy vállalatnak sikerére, de ez mindenesetre könnyebben legyőzhető, mintha előítélet — hogy nemondjuk rosszakarat — gördül a cél eléréséhez vezető és különben sem túl sima útba. — S nekünk sajnálattal bár, de constatálnunk kell, hogy akár előítélet, akár más okból ez ideig is kellett a közöny hidegével találkozni. Ez pedig elég alkalmas lett volna az utban fekvő göröngyöket zord derével aczéleményre fagyasztani, s az amugy is nehéz utat járhatatlanná tenni, de — és ezt hálával ismerjük el — szerencsések voltunk találkozni a jóakarattal meleg napsugarával is, s így mindig volt elem, mely a fagnak metsző élet esorbitani tudja, s így lehetővé vált, hogy a rögös úton mégis csak haladhatánk!

Howy meddig haladunk?

A jövő titka! Jóakaróinknak azonban megmondjuk e helyen, hogy az ellenkező oldalról tapasztalt közöny ép oly kevésbé lesz képes munkakedvünket és igyekezetünket megölni, mint a mily kevésbé volt erre alkalmas ama rosszakarattal jóslat, melylyel a minket megérteni nem akaró egyének vállalatunkat halvaszületettnek nevezni tudák!

Hisszük, hogy be fog következni az idő, mikor az elejtett vádak méltatlan gyanúsításoknak fognak bizonyulni, s mikor a kancsal szemek is belátják, hogy a „Csiki Lapok“ nem korteszédra, nem a clericális irány jobbjágy-szolgálatára, s nem is az akadémikosságra lett megteremtve, hanem életet nyert csupán azon célból, melynek jelszavait a legnemesebb értelemben vett jóindulattal legelső fellépésünkkel egyidejűleg zászlónkra írtuk.

Lapunk célja és iránya felől tett ígéretünket most megújítjuk s törekvésünk a jövőre az leend, hogy a megnyert jóakarattal megtartsuk, s hogy az ellenszenvet rokonszenvvé változtatva, mindenkinél szívvelyes fogadtatást találjunk.

A szerkesztő.

A csikyszeredai húsfogyasztási- szövetkezet számadása.

A múlt év valamelyik hónapjában a csikyszeredai húsfogy. szövetkezet egyik tagja lapok útján hívta fel a szövetkezeti elnök ur figyelmét, hogy miért van az, hogy mikor a marha ára oly alacsonyra szállott le, akkor is 20 kros húst kell fogyasztani azoknak is, kik szövetkezetté alakultak, — hogy olcsó jóminőségű húst kaphassanak.

Akkor azzal lett megnyugtattva a felzúduló közvélemény, hogy a marha-árak emelkedni fognak s erre az esetre tartalék-alapról kell gondoskodni, nehogy a mi hús székünkben is felszökjék 28 krra a hús kilója.

Megnyugodtunk s fizettük továbbra is a két krajczárokat minden kiló hús után a tartalék-alap gyarapítására s azt hittük, hogy év végére lesz vagy 1000 frt tartalék-alapunk vagyis a mint a zárszámadás elnevezi: nyereségünk és így mégis csak leszállíthatjuk 2 krral a hús árát. És ime most közlésezzük a zárszámadást s e számadásban az igazgatóság beszámol a szövetkezetnek tiszta nyereségképpen 3 darab marhával, 5 darab marhabőrrel és 30 kiló fagygyuval.

Nó már ez oly gazdálkodás, oly üzletvezetés, a mi miatt magán embert gondnokság alá helyeznének, s ép azért jó és szükséges lesz a jövő szempontjából is a szövetkezeti tagoknak is velem együtt utánna számítani.

A zárszámadás szerint, a mint a marhabőrök számából következtetni lehet, levágott 260 darab marha, a melynek vételára tesz 10,300 frtot — és így esnék átlag egy marhára 40 frt. A ki a múlt évi marhapiaczokon megfordult, az tudni fogja, hogy a 40 frton alkudozás nélkül lehetett venni oly itni való marhát, a melynek élő súlya 250 kilót tett. A mészárosok tapasztalatból tudják és állítják, hogy átlag az élő súly úgy viszonylik a kivágásra alkalmas hússúlyhoz, mint 100 a 70-hez, vagyis 100 kiló élő-súlyból 70 kiló jut a hús-székbe és csak 30 kiló a belsőrészekre, hurokra, gyomorra, vérré stb. Ha már most 250 kiló

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

„Nincs lelke.“

— Peschkan Emiltől, némethől. —

(Folytatás és vége.)

Most itt állt, hogy őt várja. Révedező tekintetét a messzeségbe mereszté, keblében ama fájó érzettel, mely akkor keletkezik bennünk, midőn reményeinket kigunyolva, kikaczagva látjuk, s azokról mégsem tudunk lemondani.

Ő már rég leszámolt, s ime egy fénysugár hatolt be életébe, ép úgy, mint a hogy most a völgybe bevilágított. Egyenletes szürke fellegréteg borítá az eget, midőn megérkezett. Nem sajátságosan alakuló, gyorsan haladó tömegek, melyek ködként ereszkednek le, — sem pedig sötéten tornyosuló, izzasztó felhők valának azok, hanem egy nyugodt takaró — maga az egész égbolt volt szürke.

S most a hamvas takaró nyugaton könnyedén pirosult, úgy látszott mintha mögötte tűzijátékot üznének, rózsás lángoskák játszották körül az alkonyt, s sárga sugarak rezgének át rajta. Végre megjelent a vörössárga gömb is mindenbe titokszerű életet helelve.

Nem a szürkületet eloszlató verőfényes nap volt ez, varázsfény, mely a szemet megcsalta, a lelket pedig egyszerre kéjjel és félelemmel tölté be. Az őszi rétek tavaszi színben pompáztak. A

sárga lombzat csak aranyozottnak látszék; a jegenyék barátságosabban emelkedének ki a sötét árnyékokból. És mind fenyesében világította be a tő tarka hullámjátékát a tűz: mind jobban hatott be a tág völgybe, annak ligetein, rétein egész a hegyekig míg a Glockner sziklatömegeit és hómezőit el nem értek sugarai. A fák ágai zúgtak és enyhe szellő lengette az ős virányát. Egyszerre gyorsabbá vált, mintha a halál angyala vonult volna el a völgy felett.

É, lett; s egy erőss, fagyos áram izzaszté fel a várakozót.

Most felugrott, s lesietett a lejtőn, hogy a parton megvárja, mert a sötétben nehéz volt megfigyelni sajkáját.

A tő szélén esend és magány uralkodék. A csolnakok hímálództak a hullámokon, s csak azoknak a sziklákhöz való ütődései zavarták meg a mély esendet. A kis-házak ablakai kivilágosodtak, s a szálloda fényes ablaksora visszatükröződött a sötét vízben.

A kikötő közelében egy előrenyuló sziklára ült és várt. A felhők tova vonulni kezdének, egy-egy csillag megjelent, hogy pillanatra ezüst fényt szórjon a sötét vizek fölé, majd ismét eltűnt. De ott, hol a holdnak kellene megjelenie, éj maradt.

Most úgy rémlett előtte, mintha sötét árnyék közelednék a távolból, végre kitudta venni, hogy ez egy egyetlen törzsből faragott csolnak, melynek végén nő állt, ki könnyed evezővel a partfelé

irányozta sajkáját. Most kiugrott belőle, a partra vonta, s egy czöveken megerősíté.

Azon pillanatban, midőn megfordult előbukant egy felhő mögül a hold s ő maga előtt látta az idegent, megijedt, míg amaz kezét elébe nyujtá s remegő hangon szólt:

— Bocsásson meg Janka, hogy így megijesztem!

— Mit kíván tőlem, gróf ur?

Soká gondolkozott, mit mondjon neki, hogyan vizsgálja meg szívét, de most, midőn e szép, nyugodt, bántos vonásokat maga előtt látta, midőn a szerelem és holdvilágos éjszaka meghódíták, mind ritka, mérget lehellő virágok illata, — most elfelejtett mindent; szemeit merően rásegezve, libegő mellel csak ennyit tudott mondani!

— Janka! — szerelmét akarom!

A leány szomoruan nézett reá, egy pillanatra hallgatott, azután pedig így szólt:

— Régebben féltem, hogy ez a perc, melyben Ön így szólhat hozzám, megérkezhetik. De most már nem félek.

— Ön felt ettől? Akkor bocsásson meg, és engedje, hogy menjek.

Néhány lépést tett előre, majd megállt.

Janka hozzá ment, megfogta kezét s szólt:

— Féltem e pillanattól, mert — mert meg kell mondanom Önnek, miért nem lehetek az Öné, miért nem lehetek a másé sem.

Minden megfordult agyában, a mit hallott, a

élő-súlyt veszünk fel minden marha után, akkor a levágott 30 frt átlagos értékű 260 darab marha élő-súlyának tenni kellett 65 ezer kiló húst, a miből a kivágás alá kerülő hús-súly nem kevesebb, mint 45,500 kiló. A múlt évi piaci-árak és egy kis körülnéző vásárlás mellett 10,300 frt értékű élő-súlyból ennyit és nem kevesebbet kellett volna kivágnani az igazgatóságnak és kivágotott 39,318 kilót vagyis 6182 kilóval kevesebbet, minek pénzbeli értéke, ha 24 krral számítjuk is kilóját, pedig 26 krral fizetjük, ki tesz 1485 frtot és 68 krt.

Ekkora összeget zseberakni a pálfalvi és borzsovai marhabelléreknek sok, nagyon sok, mert ez az összeg az ő zsebükből folyó fölös nyereséyképpen akkor, mikor 185 kilós élő-súlyú marhát 40 frtért tudnak eladni a mi olcsó húst ezégrező szövetkezetünknek, mert a zárszámadás adatai szerint a mi 40 forintos marhánk csak 185 kiló élő-súlyba számít, a mi nálunk csak tinó-számba megy.

Igy van ez a marhafaggyunál is. Az igazgatóság elvágat 260 drb marhát, a mint a számadatok mondják 39,318 kiló súlyban és kivész a 260 drb marhából 1547 kiló faggyut, vagyis minden marhából kilót. Nem kell ahhoz nagy szakértelem, hogy átlássuk, mekkora nagy haszna van a felügyelet nélkül dolgozó nyúzó-legénynek és a húst kimérő székálló-legénynek, (nem lehetjük, hogy egyik is illetéktel u. vagy éppen tiltott hasznot rakna zsebre Szerk.) mert hisz az utolsó falusi gazda is tudja, hogy a hóp-szába elvágott tehénből is kijön 10—12 kiló faggyu, ha jól megméri, a mi nagyon természetes is akkor, mikor mészárosainknak e célból tett mérései igazolják, hogy minden 100 kiló húsról átlag 12 kiló faggyu esik a félhízott, tüni való marhánál, a mely adatok alapján aztán könnyű kiszámítani, hogy 39,318 kiló hús után közpszámítás szerint mennyi faggyunak kellett volna kiválnia. Az én számításom szerint nem kevesebb, mint 4700 kilónak. És mennyi lett kivéve? 1547 kiló, tehát 3153 kilóval kevesebb, a mi 19 krral számítva kerekszám-ban 600 frtot tesz. És ezt az óriási összeget ki tenné más zsebre, mint a nyúzó-legény, ki a bélhurokon hagyja egy részét, meg a székálló-legény, ki a vesepesenyé-

ről s tájékaról nyuzdalja le s ad helyébe géget, tüdőt, májat nyomatéknak.

De még ez sem elég. A mi szövetkezetünk értéktelen dolognak tartja a belső-részeket, mert hisz a zárszámadásban e zimen semmit nem vesz be, sem pedig a szarvak, körmök, pedig a taploczai szegény aszszonyok 1 frt 50 kr, — 2 frton veszik meg a levágott marhának e részeit a mészárosoktól s mert mi ezeket eldobjuk, elajándékozuk, a 260 marha után 390 forinttal károsítjuk meg magunkat.

Ily gazdálkodás, ily üzletvezetés mellett hogyan lehetne nyeresémet elérni, s hogyan lehetne a hús árát leszállítani? Ha valahol, itt igazán beteljesült, hogy „a ki nem tud arabul, ne beszéljen arabul. A mészáros üzlet vezetéséhez ép oly különleges ismeretek kellene, mint akár a kovácsmesterséghez. Mi nem tudtuk, nem akartuk elhinni s most közel 3-ad félezer forint kár árán jöttünk rá ennek valóságára,

A szövetkezet ily rendszer mellett nem állhat fenn, s pedig az évi forgalom megmutatta, hogy életrevaló vállalat volna s ép azért más rendszert kell behozni; ahhoz értő, ügybuzgó és idővel rendelkező kezekre kell bízni az üzlet vezetését, kik felett aztán oly emberek gyakorolják a felügyeletet, a kik az ügy természetéből kifolyólag kérelhetlen szigorral is képesek eljárni az ellenőrzésben.

Egy szövetkezeti tag.

LAPSZEMLE.

Országgyűlés.

Márczius 18-tól 23-ig a képviselőház ismét csak a 25-ik paragraffussal foglalkozott. 18-án Szederkényi Nándor, Grecsák Károly és Polónyi Géza beszéltek a javaslat ellen, s ez utóbbi felszólalása után haton u. m. Fejérvári miniszter, Asbóth János, Gajary Ödön, Dániel Ernő, Tisza István, Hannibal József személyes kérdésben emeltek szót, 19-én roppant zajos ülés volt a napirenden levő 25-ik §-hoz Vadnay Andor pártolólaj, Hoitsy Pál és Györi Elek ellene szözlottak. Ezután Eötvös interpellálta Tiszát a bihari vasut ügyében. Ezután az ülés után történt a Rohonczy—Schamorzil scandalum. 20-án legelőször a képviselőházban eldőrdült lövés került a t. ház elé, azután következett a napirend, melynek folytán egyedül Tóth Ernő beszélt a 25-ik szakasz ellen. Napirend után zárt ülés tartatott a Polónyi—Krajcsik ügy felett. Utóbbi előbbi indokolatlanul csúnyán megsértette e miatt 20 képviselő kívánságára zárt ülés tartat-

tott. 21-én ismét csak a 25. § tárgyalatott. Hozzá szözlottak Gosztony Sándor, Majtényi Ádám, Csátár Zsigmond, Horváth Ádám, Szalay Imre és Madarász József. 22-én a napirend előtt Orbán Balázs és Kaas Ivor a rendőri erőszakosságok miatt szözlaltak fel, s miután ehhez Tisza miniszter továbbá Almásky Sándor, Györry Elek és Hoitsy Pál hozzá szözlottak, következett a napirend. Itt Szendrey Gerzson, Illyés Balint és Ábrányi Emil a javaslat ellene szözloltak. 23-án a 25-ik szakasz ellen Kovács József, Holló Lajos, Meszlényi Lajos és Ugron Gábor beszéltek; ez utóbbi felolvasta az öngyilkos Zathureczky ezredesnek hozzá intézett levelét melyben kéri Zathureczky Ugrott és elvarárait, hogy védjék meg a hazát, legyenek kitartók, hogy legyen egykor magyar hadsereg, mert a magyart most gyűlölik és háttérbe szoritják. Ha a feliratkozott szözlök vissza lépnek, kedden 26-án a mikor e sorokat írjuk megtörténik a szavazás.

Fővárosi levél.

Budapest 1899. márczius 24.

Meg ne ijedjen szerkesztő ur! Isten ments attól, hogy a napilapok útján egész az aprólékoságig ismert „tüntetések“-et én most ismét előtárlalam. Ilyen merényletet b. lapjának olvasói ellen el nem követek.

Irka-firkám csak egy kis elnefuttatás akar lenni. — Reméllem, nem dobja papiros-kosarába.

De hol is kezdjem? Megvan! A 25-ik paragraffussal; elég nevezetes arra, hogy levetel lehessen n. imi róla.

Az a 25-ik §!! Minden fontosságra mellett egy héttel ezelőtt ki gondolta volna, hogy ismét annyi sok komoly és nem komoly eseménynek lehessen szülőanyjává? Pedig azzá lett.

A többek között először is melegen érdekelte a Schamorzil-gyereket. S nem ok nélkül, hiszen az „angyalbőr“-t már az őszön fel kell öltenie. Ez az érdeklődés vitte őt a t. ház karzátára és a két éves önkéntességtől irtozás okozta, hogy kiváló respektussal nem viseltetik a 25-ik §. barátai iránt, a respektushány pedig azt, hogy Ivánkával a ház lépeszetén szözlóba elegyeljek. — (Ez elég komoly dolog.)

A vitát eldönthették volna a „honatyá“ és a jövendőbeli huszárönkéntes is, de Rohonczy Gidának kedve jött a megoldást Ivánka orra elől elhorgászni, s igen alkalmasnak találta egy pár puffal hallgattatni el az ifjút; persze arra nem is számíthatott, hogy a csattanós argumentumot ez a 19 éves gyerek is használhatja, s így megesett az a dolog, hogy az „immunitás“ által védett képere csupa számítási hibából rámaszott a bántalmazott gyerek. — (Ez is elég komoly.)

Emnek a „lépés“-nek egy (ha akarom komoly, ha akarom nem komoly) következménye lett. Az, hogy legalább is hat pár „nagyságos“ kéz nem épen gyöngéd módon többször érintkezésbe jött a vakmerő ifju erős fejével, s hogy a „nagyságos“ kezek tulajdonosainak e bátor fellépése

mit irtak, a mit önmagának számtalanszor elismételt s öntudatlanul ejté ki e szavakat

— „Nincs lelke.“

— Nincs lelke? Ön is ezt mondja? És mégis — Önnek igaza van, az én lelkem halott. — Megakar hallgatni, — mielőtt megy?

— Janka — én nem akarok menni — ha csak . . .

— Meghívnám házamba, de — — nem. Ha tetszik, itt járhatunk egyet.

Azon az úton haladtak végig, melyen Róbert néhány órával ezelőtt idejött. — Ő karját nyújtá Jankának, de ez visszaütötte. — Egy darabig hallgatag volt, majd a lejtőről jövő ösvény kanyarulatánál megállt, s kezdé elbeszélését:

— Ön ismerté szüleimet

Ujra hallgatott, s mivel Róbert azt hitte, hogy feleletet vár Janka, mondá:

— Már gyermekkoromban szeretett atyja.

— Atyám, — folytatá — igen. Anyám is szeretete Önt. — Én is szívesen láttam, Róbert, mi már gyermekkorunkban voltunk barátok, — azok maradánk most is, nemde? — Megszüntünk gyermekek lenni, a természet mindkettőnknek lelket adott. Kettőnknek — Önnek előbb, hisz idősebb volt, mint én; csakhamar megváltozott azonban én is. Fájdalom, öröm keletkezett lelkemben, s kezdém lassan átérteni a léteit, a világot

Nemde mindezt nem mondhatnám Önnek, ha

lelkem nem volna? — Aztán jött — Ön még emlékezik a nap, melyen váltunk. Előtte való éjszaka volt — De előbb feleljen egy kérdésemre. — Boldognak tartotta-e szülein házasságát?

— Nagyon boldognak — sietet Róbert válaszolni. Szülei szerették egymást.

— Igen, szerették egymást. Anyám gyöngéd, hű nő volt, atyám pedig jó ember

— Valóban gentleman.

— A legszigorubbán vélekedett a becsületről.

— Még most is, halála után, életemmel jótállnék érte.

— És mégis! — tört ki Janka s fejét görcsösen rázta s kezeivel fedte el arcját.

— Menjünk most vissza — folytatá.

— Már nincs sok mondani valóm. Akkor éjszaka felébredtem egy kínos álmom után. Hangok zaja ütö meg füleimet, mintha szülein lakosztályából jöttek volna. Megijedtem, hogy valami történt, — hamar felöltöm pongyolámat, áthaladtam a termen, melyek házszobámat szüleinemtől elválaszták. — Midőn az ajtóhoz érek, hallám atyám haragvó hangját, s anyám zokogását. Atyám fel s alá járt a szobában, beszédéből és anyám feleleteiből kivethetem, hogy csekélység okozta a szözlaltást. De atyám mind jobban haragudott, míg végre — — a vér elárit ereimben, csaknem elájultam — egy csunya szót hallék, utánna zajt, s anyám keservesen sirt

A bárónő megállt és zokogott. Róbert megértette a borzasztó fájdalmat és hallgatott. De Janka csakhamar magához tért s szilárd hangon így szözl: Nem tudom, megértett-e? De ama pillanatban öletett meg lelkem, ha igaz, hogy nincs. Ama perczen, melyben atyám kezét emelé fel anyám ellen, esküdtem meg, hogy soha sem megyek férjhez. — Én atyámat, mint nemének legjobbját és legnemesebbjét ismertem, ép úgy, mint Ön. És mégis, mégis! Kell valami másnak lenni az ő lelkükben, mint a miénkben; az ő látásuk undort borzadályt kelt bennem. Az Öné fáj, mert — — de isten Önnel.

Kezét nyújtá neki, Róbert pedig ajkaihoz emelé. Azután halk, fájdalmas remegő hangon mondá:

— Azt hiszem, Janka, mások nem értenék meg Önt. Még más nők sem. . . De én értem, s ha szánalomból nyujtaná is kezét, én nem fogadnám el. . . Eljen boldogul. . .

Róbert még kezében tartá Janka kezét, míg ez őt magához vouva, homlokon csölkölte.

Azután hirtelen elvált tőle, s haza sietett.

A gróf ugyanazon sziklára rogyott le, melyen egy órával ezelőtt várta Jankát, utána bánt, holdfényövezte alakja, mint tulvilági lény tünt fel előtte. A hold elbújt egy felhő mögé, s a leány is eltünt tekintete előtt. Az ő lelkében ujra est volt, az utolsó fényugár hagyta el az őszülő természetet. — mintha már a halál vonalt volna el fölötte.

B. A. J.

után még egy revolver-golyó is furódott czombjába. — (Ez tán mégis csak komoly dolog.) Ugy kell neki! Minek nem gondolta meg, hogy hat—hét meglejt embernek még a hozzá hasonló izmos gyereket is sikerülhet elpáholni.

És a nagy közönség meg a tanuló ifjuság? Neki fog és borzasztóan felháborodik ezen az egyszerű eseten. (Ez már ismét nem komoly dolog.) Felháborodásában pedig tüntet — tüntet addig, míg Török főkapitány emberei és a deli (!) katonaság szelid (!) fellépéssel szépen haza nem kergeti.

Csak hogy ez sem ment ám olyan hamar. A tüntetők előbb még egészséges gégejük tárházát megszábotották a kormánypártnak szánt tömördek „abczug“-tól és az ellenzék számára felhalmozott rengeteg „eljen“-től.

A tüntetők már-már pihenésre lettek kárhoztatva, de kisegítették a Schneider szürkéi. — Vágtatva hozták a muzeum-körútra az öreg generálist és fiát. Nem jó alkalom-e megpróbálni, hogy két vágtató lovat mint érhet utól egy csoport gyalog-tüntető? Bizony kár volt a lovas-rendőröknek (ebbe a komoly dologba) beleszólani; a nemes verseny még nagyon szép dolgot eredményezett volna!

Kormánypárti képviselőnek sem mindig jó lenni. Erről tanuságot tehet Pulszky Károly, kit Usatár szerint a hitelezők komiszul szorítanak. — Ez a szoritás azonban csak „kis miska“ a mellett, a minőben Pulszky 20-án, az országgyűlésről hazamentében részesült. Szerencséje, hogy mindig ott az Isten segédelt, hol legnagyobb a veszedeleme. Ennek az igazságnak köszönheti Pulszky, hogy a reá emelt botok elöl Jovanovics patikus betette a függetlenségi pártelubb kapujá alá.

Hanem a mint egyik igazság megmentette Pulszkyt, úgy a másik szépen hinarba kergette Törs Kálmánt. A verekedők között a mentőt éri a legtöbb csapás; ez a második igazság okozta, hogy Törs Kálmánra hullottak a Pulszkynak szánt ütések. (Hát ez komoly dolog?) Szerencse, hogy van humora Törsnek; e nélkül nem kedélyeskedett volna, mikor esetét képviselőársainak elbeszélte.

A Kolonczy—Schamorzil-ügy két rokont, Polonyi Gézáit és Krajcsik Ferenczet is összevesztette. Na de nem lett valami nagy baj, kiállottak párbajra és löttek egy nagy lukat a levegőbe.

Ejnye ni! most veszem észre, hogy mégis csak a „tüntetések“-ről beszéltem.

El is hallgatok, mert még megharagudhat rám az én kedves szerkesztő barátom, s jövőre nem ad helyet fecsegéseimnek.

Dandy.

KÜLÖNFÉLEK.

— Felhívás előfizetésre. A „Csiki Lapok“ április—június havi második negyedére ezennel új előfizetést nyitunk. Lapunk t. előfizetőit, kiknek előzetesük az első negyeddal lejárt, kérjük hogy előfizetésüket minél hamarabb megújítanu sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésben semmi fennakadás ne történjék. Feltételeink az eddigiek maradnak t. 1:

Egész évre	4 frt.
Felére	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Előfizethetni Csikszeredában György Jakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Sz.-Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében. Gyűjtők 6 előfizető után egy tiszteletpeldányban részesülnek.

Amúgyon t. olvasóinkat, kik lapunkat ez ideig megtartani szivesek voltak, kérjük a lejárt elsonegyedre cső előfizetési összeg beküldésére.

Csikszereda, 1889. márczius hóban.

Teljes tisztelettel:

A „CSIKI LAPOK“ kiadóhivatala,

— Miniszterválságról adnak hírt a bpesti hirlapok. Fabiny igazságügyi miniszter lemondását a király elfogadta, helyőbe Kozma Sándor főügyész, Szilágyi Dezső és Bokross Elek képviselők személyét hozzák kombinatióba. Széchenyi Pal gróf szintén megy s utódaul Szapary Gyula grótot emlegetik. Orczy Béla báró nyugalomba vonul és helyettese Csáky Albin gróf lesz ő Felsője személye körüli miniszter. Csaky utódaul Szogyény László külügyi osztályfőnököt szeretné Tisza. Baross Gábornak a belügyi tárcza vezetése adatott át. Weczerle Sándor — mint írják — pénzügyminiszter lesz.

— **A Vereskeresztgyelet fiókja** által ápril 1-én rendezendő közvácsora iránt megye szerte igen nagy az érdeklődés. A közzé tett meghívókban az ételek és italokra a lehető legutányosabb árak szabattak meg, s már ebből látszik, hogy a rendezőség olesón kíván kellemes mulatságot nyújtani a közönségnek, de ezenkívül is illetékes egyének szavai után biztoshatunk mindenkit, hogy a közvácsoránál szokásos „zsarolás“ gondosan fog kerülteni.

— **Halálozás.** Orbán János Csikszereda város rendőr-kapitánya f. hó 25-én meghalt. Az elhunyt munkás életéről röviden felcmlítjük, hogy Csikszeredában, 1828-ban született s k. k. képeztetésű a csikszeredai katonai iskolában nyerte, mivel szülői a katonai pályára szánták. A székely katonaság közt csak rövid ideig működhetett, mert a 48-as nagy napok bekövetkezésevel honvédnek állott be. A szabadságharcot mint honvéd-hadnagy küzdötte át. 1862-ben Csikszeredában képviselőnek választott, de hazafisága nem engedte meg, hogy a szebeni kucsinába be menjen. 1863-ban a szeredaiak bizalma ismét Orbán János személyében összpontosult s ez évben, valamint 1864-ben is ő képviselte Szereda várost a kolozsvári országgyűlésen. Az alkotmányos korszak kezletén kir. fogháztelgyelő lett és ez állását 1875-ig tartotta meg, ekkor egy időre a privát életbe visszavonult, míg 1877-ben városi rendőr kapitányának választott s e tisztét viselő bekövetkezett haláláig. Temetése ma d. e. 10 órakor megy végbe. Családja a következő gyászjelentést adta ki: Már özvegy Orbán Jánosné, Eröss Borbára, úgy maga, mint gyermekei: Mária, Szász Ignaczné, Anna, Nagy Sándorné, Brigitta, T. Nagy Imrené, Gyula és János; unokái: Szász Etelka, Szász Ákos, Szász Gyula, Szász Rezső, Nagy Erzsike, Nagy Luro, Nagy Irénke, Nagy Mariska, T. Nagy Júliáska; testvére özvegy Hajnódné Jánosné, szül. Orbán Mária; vejei: Szász Ignác kir. járásbíró, Nagy Sándor ügyvéd, T. Nagy Imre tanár; valamint a nagyszámú közel és távoli rokonok nevében, fájdalommal megtört szívvel tudatja, hogy forrón szeretett férje, az ártatlán áldozó hitves, potóhatatlan apa, nagyapa, testvér és szerető rokon csikszeredai Orbán János Csikszereda város rendőr-kapitánya Csikmegye törvényhatósági bizottságának tagja egy évi szenvedés után, folyó hó 25-én éjféli utam két órakor életének 61-ik, házassága 33-ik esztendőjében megszűnt éni. A családját és a közügyeket kat faradott élet ellankadt s végre kialult a hasznos küzdelemben. Földi maradványai f. hó 27-én d. e. 10 órakor tartandó gyász mise után fognak öröknyugalomra helyeztetni a helybeli köztemetőbe. Legyen nyugalma esendes s viruljon sirja felett a halas emlékezet! Csikszereda, 1889. márczius 25.

— **Verekezés.** Adorján István csikmenasági lakost s egy barátját köztemetőről egyik talusi koreman, úgy helybenhagyták, hogy csakis erős és szivos természetűeknek lehet köszönni, ha meglábolják. — Ez a brutalitás azért lett elkövetve, mert Adorján néhányad magával a községi vagyomról ütött gazdálkodást megszokallotta, s illetékes hatóságnal jelentést tett erről. A vizsgálat immár javában foly, eredménye hivatalos titkot képez, de anyny megis kiszivargott, hogy az értelmi bünszerzősággal a sértett által feleletettek, s tán egy pár előjárósági tag is nyomatekósan gyamasítottak.

A „CSIKI LAPOK“ eredeti távirata.

Budapest, márc. 26. d. n. 3 óra. **A képviselőházban a véderő törvényjavaslat 24. és 25-ik §§-ai 109 szavazattöbbséggel elfogadtattak! — Az önkéntesek két évi szolgálata ugyanannyival megszavaztatott.**

Szilágyi Dezső mindkét esetben az ellenzékkel szavazott.

Általános izgatottság szavazás eredménye miatt.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

A Nagy Gyula ur ugynevezett hiteles adatai.*)

Miután mindennemű viszonyt, ami engemet ezelőtt a „Székely Nemzet“-hez kötött, megszakítottam, az utóbbi időben egyáltalán nem tartozom a „Sz. N.“ olvasói közé; így tehát csak utólagosan tettem rá figyelmeztetve, hogy a jeleztem lap egyik minapi számában Nagy Gyula ur, aki végre

* Dr. Cseh Károly ur által lapunk egyik barátjához különbenyomatban küldött s innen hozánk juttatott ezen cikket kéresem lapunk hasábjain is közöljük, — habár az előzmények nem is lapunkban láttak napvilágot, de e cikkért a felelőséget csak is a saját hatósággal szemben vállalják el. Szék.

szerecsésen **K—y**-ből vedlet át a saját becses személyiségévé, ugyancsak nagy bottal — nem elem áll, hanem — könnyit engem fejbe. Ezért a kérdéses lap illető — 33-ik — számát egyik barátomtól elővasás végett el is kértem, s így van alkalom az abban foglalt pár tételre röviden itten válaszolni.

Az erdélyi részekben érvényes sajtó rendtartás alapján ugyan jogom volna, hogy a felém sujtott dorong parirozására a „Székely Nemzet“ hasábjain követeljek magamnak helyett, ezt azonban azon egyszerű oknál fogva nem teszem; mert én még a jogos önvédelem szempontjából sem akarok egy oly lap hasábjain megjelenni, amely lappal számos évig fennállott — s azt hiszem nem az én érdekemet előmozdító, ezt szolgáló viszonyom beüzintését nemcsak szükségesnek, de elkerülhetetlennek is láttam. Ezen beüzintést bizonyval ok nélkül nem tettem; de ha egyszer kényszerítve voltam megtenni, azt meg is kívánom tartani.

Miután **K—y** nagy emphasisal hirdette, hogy mily roppant jövedelmezővé fogják az orbai erők a kiépítendő vasutat tenni. a „Sz. N.“ 23. számában mint egy mellékesen oda vetettem, hogy venné elé **K—y** — most már tudjuk, aliás Nagy Gyula ur — évek soráról az állam erődire vonatkozó előirányzatot és a tényleges bevételeket feltüntető z á r s á m a d á s o k a t, hogy lássa miszerint a vérmes alapokra fektetett számítások mennyire cserbe hagyják az embert.

Erre Nagy Gyula ur azzal replikázik: „Dr. Cseh Károly ur, midőn ezt írta, bizonyosan azt hitte, hogy: „igaz a t ir vagy hogy lustává vána d o l g a, a k i n e m n é z m a j d u t á n n a“.

Ily bevetés után természetesen minden tisztességes, józan gondolkozó ember azt hinné, hogy Nagy Gyula ur most már a z á r s á m a d á s o k a t, mint a melyekre én utaltam, s amelyekkel szemben semmiféle más auctoritás sem létezik, vágja a fejéhez. Ez azonban nem úgy van. A mit **K—y** évek folytán oly mesterileg folytatott — a misztifikációt — attól Nagy Gyula ur sem szabadultatott. Időzi, nem a zárszámadásokat, hanem Bedő Albertnek egészen más szempontból csoportosított számadatait, s ezeket is időzi azon évekről, amelyekről még az ellenzék is elismeri, hogy azon években államköltségvetésünk a normál költségvetés keretében mozgott, s a mi legfőbb, időzi hamis czím alatt, s így hamisan. Hogy pedig az én hivatkozásom tulajdonképpen nem ezen évekre kellett, hogy vonatkozzék, azt az, aki a dolognak bár alját is ismeri, bizton tudhatja.

Hogy pedig, midőn jelzett állításom tettem, nem csak „hittem“, de tudtam is hogy „igaz“ a t i r o k, annak bizonyítására idézem itt a z á r s á m a d á s o k n a k 16 évről (1869—1884) hivatoltam adatait, a melyek e képen szöllanak.

Előirányoztatott:

1869. évre	2,307.600	frt	—	kr.	1)
1870.	2,642.000	—	—	—	2)
1871.	5,256.206	„	—	—	3)
1872.	10,235.162	„	50 ¹ / ₂	„	4)
1873.	14,411.078	—	—	—	5)
1874.	9,674.944	—	—	—	6)
1875.	7,352.980	—	—	—	7)
1876.	6,550.000	—	—	—	8)
1877.	6,653.467	—	—	—	9)
1878.	6,288.977	—	—	—	10)
1879.	6,160.000	„	—	—	11)
1880.	6,146.908	„	—	—	12)
1881.	6,000.000	„	—	—	13)
(közigazgatásilag)	6,092.271	„	21	„	14)
1882. évre	5,895.609	„	—	—	15)
(közigazgatásilag)	6,181.976	„	17 ¹ / ₂	„	16)
1883. évre	6,027.381	„	—	—	17)
(közigazgatásilag)	6,375.935	„	36 ¹ / ₂	„	18)
1884. évre	6,172.573	„	—	—	19)
(közigazgatásilag)	6,462.861	„	51	„	20)

A zárszámadások szerint befolyt:

1869. évre	2,155.383	frt	43	kr.	1)
1870.	2,411.229	„	30 ¹ / ₂	„	2)
1871.	5,897.047	„	25	„	3)
1872.	8,431.149	„	54	„	4)
1873.	6,913.177	„	30 ¹ / ₂	„	5)
1874.	6,333.299	„	21	„	6)
1875.	7,197.338	„	61 ¹ / ₂	„	7)
1876.	5,274.642	„	69 ¹ / ₂	„	8)
1877.	5,970.406	„	93	„	9)
1878.	5,693.497	„	33	„	10)
1879.	5,898.768	„	51	„	11)
1880.	6,125.771	„	81 ¹ / ₂	„	12)
1881.	6,274.128	„	89	„	13)
(közigazgatásilag)	6,092.271	„	21	„	14)
1882. évre	6,004.243	„	76	„	15)
(közigazgatásilag)	6,181.976	„	17 ¹ / ₂	„	16)
1883. évre	6,137.216	„	91 ¹ / ₂	„	17)
(közigazgatásilag)	6,375.635	„	36 ¹ / ₂	„	18)
1884. évre	6,485.124	„	70	„	19)
(közigazgatásilag)	6,462.861	„	51	„	20)

(1. 2. 3. az illető évekről zárszámadások: 34, 3 és 87. lap; 4, 5, az 1872—75. évi országgyűlési irományok: XIII. kötet 312. lap; XXII.

344; — 6, 7, 8 az 1875—78. irományok: XII. 104; XVII. 80; XXVII. 78; — 9, 10, 11 az 1878—81. irományok: II. 70; — XI. 84. XVIII. 92; — 12, 13, 14 az 1881—84. irományok. III. 96, X. 110, XVI. 122; 15, 16 az 1884—87. irományok II. 128; VII. 134. lap.)

Ime 1869-től egész 1881-ig az egyetlen 1871. év az, amidőn az előirányzat jóval túl nem haladta a tényleges bevételeket (1873-ban pláne 7.497.901 1874-ben 3.341.645 forinttal stb.): sőt még 1881 és 1884. évekből is a közgazgatásilag előírt összegek, pedig hát ezt is lehet állításom mellett érvül felhozni, 212.332 forinttal nagyobbak, mint a tényleges bevételek. Itt azonban még azt is meg kell jegyezni, hogy Nagy Gy. ur hamisan is idez: 1881—1884-re vonatkozólag is a közgazgatásilag előírt összeget adja zárszámadási eredmény gyanánt, pedig a zárszámadásokban e megeltt egy rovattal hátrább ott van, hogy „tényleg befolyt“.

Ezek így levén, vagyis a zárszámadások állításomat igazolván, nem akarok Nagy Gyula urral szemben azon czimékkal élni, amelyekkel az irodalom napszámossai hasonló esetben élni szoktak, egyszerűen csak a nagy közönségre bízom annak megítélését, hogy milyen tisztességes fegyverekkel szokott ő harcfolni. Mert tévedni ugyan emberi dolog, de ha valaki a más által tett positív adatokra fogja rá, hogy azok „nem igazak“, ez már nem egyszerű tévedés; erre az irodalom szótarában is meg van a valódi kifejezés; de a mit én itt használni nem akarok.

Itt még egyre utalok. Nagy Gy. ur azt mondja: az államerdők évenkénti netto bevétele (10 évrőli átlag szerint) 1.341.238 frt. Am legyen ennyi; én nem diltentálok az összeget, hanem elfogadom (ámbar fömőbb láttuk, hogy mily hiteselek a Nagy Gy. ur adatai) és azt kérdem: midőn ezen adatokat közölte, meg gondolta-e N. Gy. ur, hogy még az ezen adatok is az én állításom mellett bizonyítanak. Bedó Albert szerint ugyanis az államerdők 2031270 katestrális holdat tesznek ki. E szerint tehát egy katestrális hold évi jövedelme 66 egész krajczár. Pedig hát még csak vannak oly szakértő emberek annál a magyar államonél, mint a milyen N. Gy. ur és mégis évenként átlag Nagy Gy. ur szerint is — csak — kr. jövedelemet tudnak egy hold erdőből produkálni? Hát nem tudja a miniszter azt az egész bagázst elkergetni, s oda állítani helyettük N. Gy. urat? hiszen a deficites államháztartásunkban olyan nagyon jól esnek az a 30—35 forintos köbméter jövedelme. Ha az államerdőkben holdanként és évenként csak 1/2 köbméter ily fa termeltetnék is, évenként 30—35 millió lenne a bevétel. Na de ilyen a világ. Egy ily nagy zenit ott se nyvesztenek el — a szászok és oláhok gyönyörűségére — a Cenk alatt.

Hogy „a hangszerra a szitakáva, a gyufaszálka“ stb. nem állna ki a tuta- joni szállítást, mint a hogy kiállja azt pl. a háromszéki borviz, ebben is éppen oly igazza lehet N. Gy. urnak, mint annysok másban. Tehát e felett velem vitatkozom; valamint nem vitatkozom a felett sem, hogy vajjon magának Kézdivásárhelynek is nem tout-égál-e? hogy pl. Földvárig 51 vagy 97 kilométer utat kell-e megtenni-e? hisz ez — a 2-ik helyen utazva — oda és vissza legalább is csak 2 frt 40 krnal tesz több költséget. Ez pedig bagatel, valamint bagatel az évenkénti legalább is 25—30.000 forinttal több szállítási költség is, a mit esetleg Kézdivásárhely és Orbainak ki kell izzadni. De az a furfangos székely még megteszi, hogy még Kézdivásárhelyről is a vasut mellett is a vasutra feladandó árnyját — ha az saját becses személye lenne is, elviszi Réty-Laborfalvára, ugy okoskodva, hogy így jobb g'schefet csinál, mint ha azt az árut, Kézdivásárhelyt adná a vasutra fel. Hanem hát ekkor ezen háromszéki görbe vasuton is beteljesedhetik, amit közelebből egy nagyon is illetékes egyéntől hallottam, hogy egy bizonyos vasuton naponta 1 1/2 egvén utazik. S végül bagatel az is, hogy vajjon a Sepsi-Szentgyörgy és Kézdivásárhely közti vasut kiépítése, mint egy fél millióval többe vagy kevesebbe kerül-e?

S ezzel végzek is; végzek főleg Nagy Gyula urral egyszersmindenkora, mint annak idején K—y val is végeztem volt. En kötelességemet megtettem — egyedül és kizárólag csak a közügyet tartva szemem előtt — nem gondolva azzal, hogy ez által X. vagy Y. tetszését kinyerném-e? Teljesen megvagyok győződve, hogy a jövő itéletétől sem kell félnem, sőt — még ha törekvésem sikert nem érne is — megnyugtatólag hat az is reám, hogy jelenleg is számosan vannak, akik igazat adnak nekem. Így pl. mult év június 2-án, az nap, midőn Háromszékmegeye közgyűlése a vasuti tervezet elfogadta, ott a közgyűlés termében egyik tekintélyesebb bizottsági tag — számos tekintélyes bizottsági tag jelenlétében — többek közt azt mondá nekem: tökeletesen igazza van önnek, de hát mi ugy vagyunk: nekem is vasut kellene, K-nak is az kell, M-nek is, T-nek is (az illetőket néven nevezze). S nem akadt senki, aki ezen állítást bár egyetlen szóval is kétségbé vonta volna.

Dr. Cseh Károly.

Szerkesztői üzenetek:

„Ó.“ Küldött elbeszéléseinek eszméje igen jó, — kijelgozása azonban kissé pongyola. Na de átdolgozzuk s ekkor jönni fog. Addig is küldje az újabbat.

G. I. Szentmihály. Mint látta, egyiket már felhasznál-tuk. A másik kettővel is ugyanczt tesszük, de előbb az elbeszélést k'ss'e átalakítjuk.

B. L. Baróth. Negyvennyolczas hónapunk végre hozzászólt. E szerint polemia ra adna okot. Programmunkból a a polemia ki van zárva s ezért nem közölhetjük.

„Anti.“ Küldeményedet kissé megrövidítjük és sorát ejtjük. Köszönet.

„F.“ Furdó-utca 282. Átolvastuk. Igen erős kifejezések vannak benne és hosszadalmas is. Szelidebbet és rövidebbet kérünk.

H. J. Kolozsvár. Privát levelet küldöttünk. Arra választ várunk.

P. H. K. Szeben. Köszönet. Legközelebből adni fogunk a küldöttékél.

Csikszeredai piaci árjegyzék.

Márczius 20-án.

Table with 2 columns: Item name (Buza tiszta hektoliterje, Rozs, Arpa, etc.) and Price (5 frt — kr, 4 " 75 " etc.).

Felölis szerkesztő Dr. BOCSKOR BELA.

Főmunkatárs: VITOS MÖZES.

Kiadó: GYÖRGYAKAB MARTON.

Sz. 1566 — 1889. ai.

Sz. 2959—1888. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csikszeredai kir. törvénszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy az osztrák-magyar I. általános tisztviselői-egylet brassói ta- karékpénztár és előlegezési társulat végrehajtató- nak Száva Zakariás és neje született Szebeni Te- rezia végrehajtást szenvedők elleni 2051 frt 52 kr. tökekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvénszék területén levő Csik-Szépviz és Csik-Zsögöd községek határán fekvő alább elősorolt ingatlanokra még, pedig: I. a csikszépvízi 2213. sz. tjkvben foglalt követ- kező ingatlanoknak Száva Zakariást illető felére. u. m. a 3926 1/2., 3926 2/2., 3927., 3928. és 3929. hrsz. a. kaszáló és rajta levő faháznak felére 56 0 frt; — a II csikzsögödi 681. sz. tjkvben felvett Száva Zakariás és neje szül. Szebeni Terézia kö- zös tulajdonát képező 5526. és 5527. hrsz. alatti faház és kertre egészen 611 frtban ezennel meg- állapított kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április 8-ik napján d. e. 10 órakor leendő megkezdéssel Csikszépvízen és 1889. április 9-ik napján d. e. 10 órakor a csikszeredai kir. tvszek mint telekvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingat- lanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezőhöz letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvénszék mint tlkvi hatóság, Csik- szeredán, 1889. január hó 16-án.

Arnd Ernő, tvszéki bíró.

Pályázati hirdetmény.

Csik-Szereda város rendőrkapitánya, betegség miatt állásáról lemondván, arra ezennel pályázatot nyitok, s telhivom mindazokat, kik azt elnyerni ohajtják, hogy rendszeren felszerelt folyamodványukat legtovább folyó évi ápril 20-ig hozzám nyujtsák be.

Az állás javadalmazása törvény szerinti. Csikszereda, 1889. márczius hó 18-án.

BECZE ANTAL, alispán.

(1—3)

(5—20)

Költségvetés.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 53,888. számú tűzrendészeti kormányrendelete 8. §-ának teljesen megfelelő és több tűzoltó egylet által ajánlott s több község által megrendelt

TŰZOLTÓ-PECSEKENDŐK- és SZEREKRŐL:

- 1 drb. soproni Seltenhofer-féle két vagy négy kerekű 5., 14. vagy 15 számú fecskendő 10 c/m henger-átméről és előírt felszerelések- kei, u. m.: 4 méter szívó-tömlő és 6 méter vezető kender tömlő, kulcsok, harapófogók, olajozó kanna stb. apró felszerelésekkel 650 frt. Külön rendelendő 60 méter, a magyar egységes csavarral ellátott I. minőségű kender tömlő, 6 rézesavarral 117 frt. 1 drb vizhordó koci, pirosra festve, vastengellyel, erősen vasalva, fel- szerelve 1 drb 300 lit. hordó, vasabroncsal és 1 drb 100 lit. káddal, belül vastag horganylemezzel bélelve 250 frt. 1 drb hordó és kád külön, esetleg a községek által felszerelendő sze- kérrre, pirosra festve 42 frt. 2 drb 6 mtr hosszú tűzlétra, 2 végén vasalva, festett 30 frt. 2 drb csákány, aczélból, nyelezve és festve 7 frt. 2 drb tűzhorog, 7 méter hosszú nyéllal, festve 20 frt. 2 drb ék-alaku fejsze, aczélból, erős fokkal, nyéllal, festve 5 frt. 4 drb villa, " " " " " " " 6 frt. 2 drb lámpás, földbe beszurható, 3 mtr. magos rudon és kézi lámpás- nak is használható 16 frt. Fuvar Sopronból 54 frt. Összesen 1155 frt.

Fentírt gyári árákból hajlandó vagyok tömeges megrendeléseknél 10%, írva tíz százalékot engedni. Tekintettel arra, hogy a gyárosok rendelkezéssel tulajdosan fel vannak halmozva; továbbá, hogy a magas kormány- rendelet értelmében a szerek beszerzésére nagyon rövid idő van hagyva; kérem becses megrendeléseket mielebb hozzám beküldeni. — Levélbeni felszólításra készséggel beutazom saját költséggemen.

Riemer Ede, első székely gépraktár és „Soproni Seltenhofer Fr. fia“ megbizottja.

Ebből megkeresésekért kérem Boltvez. Ferencz urhoz Csik-Karcsfalván fordulni.